

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

Regula XXXIV. Generi per speciem derogatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

litem transferre possit, invito procuratore, præterquam causa cognita, in l. Positum 17, cum alter ille seqq. D. De procurator. hoc idem paulo post traducit ad actorem, l. Quia omnia 25, D. eod. Similia brevitatis studio omittimus.

Quæ tamen ita accipienda sunt: nisi majoratio sit in actore, ut ab hac regula discedendum sit. Ut ecce, reo permisum non est, ut rem, quæ in iudicio obscurè petita est ab actore, ipse designet vel explicet, sed auctori, l. Inter stipulantes 83, §. 1, D. De verb. oblig. Ratio, ne reus actionem propositam interpretando pro suo arbitrio, eludat iudicium, & actorem circumducatur, & §. 1, Hinc

quoque, si reus plures Judices ordinarios habeat, non est in electione ipsius, coram quo conveniatur, sed in arbitrio auctoris, l. sive C. Vbi in rem actio, l. Quod legatur 38, D. De iudicio. Præterquam si reus studiosus sit, cui ex Friderici constitutione ex tribus Judicibus, Magistro scilicet, Domino, & Episcopo, quos Ordinarios haber, electio permittitur, idque in favorem studiorum, Auth. Habita C. Neflinus pro patre. Quo tamen jure in hac Academia Ingolstadiensi non utimur, sed omnes Studiosi uiam tantum agnoscunt Judicem, Magnificum Dominum Rectorem Academicum.

REGULA XXXIII.

Mutare consilium quis non potest in alierius detrimentum.

Pertinet ad Regulam, Quod semel placuit, sup. eod. ubilatius vide. A contrario vero sensu eleganter infertur; Si nullum detrimentum sit, nulla captio alterius, mutationem consilii impunita fieri posse, l. Deitate 12, D. De interrog. in iu-

re facien velut in deposito, & in mandato societate, quæ pro arbitrio ejus, qui depositus, mandavit, vel societatem coit, revocantur, et adhuc integra, sicut ibidem diximus,

REGULA XXXIV.

Generi per speciem derogatur.

Geaus hoc loco, ut & passim apud JC. non accipitur pro genere Logico sive Dialectico, sed pro eo, quod plura singularia nominis suo complectitur, sive sit species Logica, veluti homo, & ceterus, & similia; sive aliud & quæ latè patens, ut sunt vestis, criticum, pecunia numerata, reliquitum, mandatum. Species vero dicuntur, quod sub hoc genere tamquam individuum sive singulare continetur, l. 2, l. 3, D. Sic cert pet. l. In uite 11, D. Locati. Itaque de his dicitur, generi per speciem derogari. Explicatiū Pomponius: In toto inquit, generi per speciem derogatur, & illud potissimum habetur, quod ad speciem directum est, l. In iure 80, D. hoc tit. Exempli hujus Regula petenda sunt ex cap. in fine, ex cap. Pastoralis 14, §. 1. Ext. De script. ex cap. 1, D. officio leg. ex cap. Undum 14, De proben lib. 6,

Quod sit, ut si uoi penus legata sit, alteri vinum, quod ex pecu legata vinum eximatur, l. 2, D. De tritico, vino, &c. cùm alioqui vinum sub pena tamquam sub genere suo continetur, l. 2, D. De penu leg. Item, si uni vestimenta, alteri vestis qualibet separatum sint legata, quod detracit

muliebris ab eo, cui specialiter ea legata sunt, reliquum alteri cedat, l. 1, De auro arg. leg. Neque inter est, species præcedat, an sub sequatur genus, iam dd. iurib. Eccl. Abbatem 40, Ext. D. refer l. Vxorem 41, §. codicillis cum § seq. D. De legat. 39 text. elegans in l. Sandio D. Depensis. Liceat enim alias specialia generalibus inesse dicatur, l. Semper speciales 47, D. hoc tit. id tamen non tam ex dispositione loquentis, quam vi verborum sit, quæ generaliter prolata, generaliter accipi solent, l. 1, §. generaliter D. Delig. præf. l. 14, C. Deus ufr. At secundus est, ubi expresse species à genere eximitur, quo casu generi quoad speciem derogatur, & res ipsa speciem dirigitur, iuxta hanc regulam nostram.

Nec moveat textus in l. Si generaliter 6, Cod. Qui potior in pign. Nam ideo pignori generali per speciale non derogatur, quod jus pignoris generalis jam ante acquisitum sit creditori priori. At certè iniquum esset, jus alteri quæsum, illius auferri, per hanc Regulam nostram, quæ de jure nondum quæ sitro alteri exaudienda est, nisi constat ex iurib. antea alleg.

B b b z

R E